

RICHTING- EN UITZICHTLOOS DE TRANSITIES ONDERGAAN

REDACTIES Albert Jan Kruijer,
Femmianne Bredewold,
Marcel Ham

UITGEVER Van Genneep

PRIJS 22,50

PAGINA'S 191

ISBN 978 94 6164 415 2

Hoe de verzorgingsstaat verbouwd wordt

Naar goede gewoonte is er weer een jaarboek van het *Tijdschrift voor Sociale Vraagstukken*. Ik denk dat het eerste jaarboek *Kiezen voor de kudde* was van Jan-Willem Duyvendak en Menno Hurenkamp uit 2004 en dat we daarom nu nr. 13 in handen hebben. Zijn dat voldoende jaarboeken om al van een traditie te spreken? Want zo voelt het wel.

Het thema is dit jaar de verbouwing van de verzorgingsstaat, de manier waarop de drie transitie's in hun eerste werkingsjaar vorm krijgen. En dan gaat het om de nieuwe Jeugdwet, de Participatiewet en de Wmo 2.0. De Wet langdurige zorg wordt niet genoemd, maar hoort eigenlijk ook wel thuis in dit rijtje. Het is allemaal nog volop in beweging en 2015 is vooral een overgangsjaar. De redactie van het jaarboek houdt hun taak dan ook erg bescheiden en laat volop ruimte aan een twintigtal auteurs om in dertien hoofdstukken te beschrijven hoe de sociale sector in dat overgangsjaar veranderde, en wat er op de werkvloer leeft. Grofweg valt het boek uiteen in twee delen: een reeks bijdragen vanuit onderzoekersperspectief en een reeks meer journalistieke bijdragen. Al ligt dat onderscheid meer bij de werkgever(s) van de auteur(s) dan bij de inhoud van de hoofdstukken. De thema's zijn erg divers en dat geeft een mooi beeld op die verbouwingen. Het is alsof we door kleine hokjes in de stelling rond de bouw-

plaats kunnen binnenkijken en de werken kunnen volgen.

Zo krijgen we onder meer zicht op juchende en sceptische professionals in de jeugdzorg, de ervaringen met het vragen van een tegenprestatie van langdurige bijstandstrekken in Rotterdam en het lerend vermogen van wijkteams. Na een vergelijking met Denemarken en het Verenigd Koninkrijk volgen dan de journalistieke bijdragen, startend met rake observaties van Hilhorst en Van der Lans. Vervolgens zijn er bijdragen over hoe Venlo omgaat met 'het granieten bestand', de sociaal wijkteams in Zutphen en het verhaal van Jeffrey die tien kilometer verhuist en plots in een heel andere hulpverleningswereld terecht komt. Van welzijn oude stempel naar samenkracht.

Het is spijtig dat de redactie zo bescheiden is, want uit de paar pagina's conclusie blijkt dat ze over dit geheel wel degelijk een uitgesproken mening hebben: er is veel te weinig visie en er zijn te weinig instrumenten, de decentralisaties worden er door afgeremd.

Meer zelfs, bij gebrek aan die visie worden 'de professionals richtingloos en de situatie van de burgers uitzichtloos' (pagina 180). Over die mening had ik graag veel meer willen lezen. Want hiermee is wel een diagnose gesteld, maar nog geen oplossing aangereikt. Iets voor jaarboek nr. 14? ■